

[Margrete Auken]

tionen, som altså oven i købet findes, styrker dette synspunkt.

Vi håber på et snarligt og positivt svar fra Sverige og en tilsvarende hurtig og loyal handling: Barsebäckværkets lukning. Før værket er lukket, bliver vi ikke trygge i Danmark.

Maisted (FP):

Til folketingets medlemmer og til befolkningens oplysning om kendsgerninger og vurderinger om atomkraft har energistyrelsen lavet en bog, og i bind 2 på side 165 skriver professor Ove Nathan, som jo bliver brugt her til at fortælle, hvilke ulykker vi kan forvente med a-kraft:

»Efter min vurdering er udsigterne for Vesteuropas energiforsyning så alvorlige, at også Danmark før eller siden kommer til at bide i det sure æble og opføre atomkraftværker. Til syvende og sidst er energiforsyning et spørgsmål om at overleve.«

Det er den professor, der lige pludselig slår nogle gevaldige kraftspring, når det drejer sig om kernekraftværker og sikkerhed på Barsebäck. Men det har i hvert fald givet ham posten som rektor ved Københavns universitet.

Her lades alt håb ude, for der er ingen muligheder for at få en saglig debat. Det har statsmonopolet Danmarks Radio og TV sørget for på bedste måde. Vi så, at denne her såkaldte lørdagsunderholdning, »Lørdagskanalen«, hvor perversiteter og narkoforbrydere med tossepengene er hovedelementerne i underholdning af den danske befolkning, tog beredskabsplanen op og ganske underholdende, selvfølgelig, prøvede på at jage en skræk i den danske befolkning, idet de sagde: nu skal I bare se ved det værste tænkelige uheld – uden at præcisere med ét eneste ord, at det er den rene tågesnak. Det værste tænkelige uheld, som det er beskrevet, er ikke noget, man kan sige vil opstå. Enhver må kunne forstå, at alle mulige andre grader muligvis vil kunne opstå, men aldrig den situation, som denne »Lørdagskanal« opstillede.

Det viser en anden ting, nemlig at det ikke er uberettiget, når fremskridtspartiet har hamret løs på det her statsmonopol. Det viser over for befolkningen, at det altså er mere vigtigt at have stemmeret med hensyn til, hvilke mennesker der skal ansættes i Dan-

marks Radio og TV, end til det her folketing, for rent faktisk bestemmer Danmarks Radio og TV, hvilken politik der skal føres i det her land.

Jeg forstår selvfølgelig godt fru Margrete Aukens glæde over denne her rapport og ministerens konklusioner, for sandheden er jo – det har vi vidst længe – at vi ikke får a-kraft her i Danmark, så længe socialdemokratiet og SF bestemmer landets energipolitik. Det er en offentlig hemmelighed. Når ministeren har skrevet, som han har gjort, og har følt sig foranlediget til at få nedsat denne kommission og vurdere Barsebäck, så skyldes det ene og alene, at han er stærkt presset af venstrefløjen, og den har via Danmarks Radios statsmonopol lagt grunden til, at man får denne her saglige debat.

Bortset fra det synes jeg selvfølgelig, at redegørelsen og beredskabsplanen er yderst fornuftige. Det vigtigste og det, professor Ove Nathan selv fremhæver, når man skal orientere befolkningen, det, det drejer sig om, er, at vi får en energiforsyning, så vi er i stand til at overleve.

Når man læser beretningen igennem og ser alle de regnestykker, der er, hæfter man sig først og fremmest ved, at næsten alle andre energiforsyningsformer end kernekraft giver langt større risiko for den danske befolknings helbred. Man har taget alle mulige tænkelige og næsten også utænkelige forholdsregler med hensyn til Barsebäck, og man har – siden man indførte kernekraft til fredelige formål i den vestlige verden – aldrig været udsat for uheld, der har betydet dødsfald eller bare noget, der lignede det, som man beskriver i disse rapporter. Det er rent og skært skrivebordsarbejde. Man kan stille spørgsmål om og forudsætninger op for hvad som helst, man vil her i livet, og så får man selvfølgelig også de svar, man gerne vil have. Det er jo den teknik, der anvendes af venstrefløjen og socialdemokratiet, godt hjulpet af hr. Camre, som endelig ikke skulle glemme socialdemokraterne i København, og af SF og VS.

Vi oplevede, at nogenlunde de samme mennesker optrådte i statsmonopolet og fortalte den undrende befolkning, at selv om de skulle have et ansvar, og selv om de skulle tage hensyn til andre mennesker – det var pædagoger og HT-buschauffører, og hvad ved jeg – så kunne de da aldrig drømme om